

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, dnia 20 lipca 2010 r.

LEX.S.HL.0911-13/10

**Rada Miasta
w Łaskarzewie**
ul. Duży Rynek 32
08 – 450 Łaskarzew

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153 poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i Nr 28, poz. 146)

stwierdzam nieważność

Uchwały Nr XLI/204/2010 Rady Miasta w Łaskarzewie z dnia 11 czerwca 2010-06-14 w sprawie remontu pomieszczeń Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Łaskarzewie.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 11 czerwca 2010 r. Rada Miasta w Łaskarzewie podjęła uchwałę w sprawie remontu pomieszczeń Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Łaskarzewie.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Mazowieckiemu w dniu 22 czerwca 2010 r.

Jako podstawę prawną uchwały wskazano art. 18 ust. 2 pkt 9 lit.e ustawy o samorządzie gminnym Według tego przepisu do wyłącznej właściwości rady należy podejmowanie uchwał w sprawach majątkowych gminy, przekraczających zakres zwykłego zarządu, dotyczących zobowiązań w zakresie podejmowania inwestycji i remontów o wartości przekraczającej granicę ustaloną corocznie przez radę gminy.

W § 1 uchwały Rada zobowiązała Burmistrza Miasta do niezwłocznego – od 1 lipca 2010 r. podjęcia działań w celu dostosowania pomieszczeń i urzędzeń Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Łaskarzewie, do wymogów, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 22 czerwca 2005 r. w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać pod względem fachowym i sanitarnym pomieszczenia i urzędzenia zakładu opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 116, poz. 985, z późn. zm.).

Oceniając właściwość Wojewody Mazowieckiego jako organu nadzoru, wyłącznie z uwagi na podstawę prawną uchwały, należałoby uznać, iż właściwą w sprawie, z uwzględnieniem wyłącznie podstawy prawnej, winna być regionalna izba obrachunkowa. Na podstawie bowiem art. 18 ust. 2 pkt 9 lit.e ustawy o samorządzie gminnym rada gminy może ustalić wielkość zobowiązań przekraczających granicę ustaloną corocznie przez radę gminy w celu na przykład, umożliwienia zawarcia umowy na wykonanie inwestycji czy remontów o wartości przekraczającej ustaloną granicę. Uchwała rady podjęta na podstawie cytowanego przepisu art. 18 ust. 2 pkt 9 lit.e stanowi podstawę dla wójta do podpisywania umów z wykonawcami i określenia z tego tytułu przewidywanych płatności gminy w poszczególnych latach.

Jeżeli jednak oceni się uchwałę pod kątem właściwości organu nadzoru z uwagi nie na podstawę prawną ale jej treść jej postanowień, to należy uznać, iż właściwym organem nadzoru jest Wojewoda Mazowiecki, bowiem treść uchwały nie mieści się w zadaniach określonych w art. 13 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577, z późn. zm.).

Z powyższych uwag wynika, że dla oceny zgodności z prawem uchwały a w zasadzie jej § 1, należy rozważyć istnienie innego, niż wskazany w podstawie prawnej przepisu, który mógłby być podstawą dla dokonania przez Radę takiej regulacji jak dokonana w § 1. Oceniając najbardziej ogólną podstawę wynikająca z art. 18 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, należy uznać, iż przepis ten nie może stanowić takiej podstawy. Wynikające z tego przepisu domniemanie właściwości rady "...we wszystkich sprawach pozostających w zakresie działania gminy..." oznacza bowiem kompetencję rady gminy jako organu o charakterze kolegialnym do podejmowania działań związanych ze stanowieniem

lub kontrolą - art. 15 ust. 1 - (zob. wyrok NSA w Katowicach z 25.10.1999 r. sygn. I SA/Ka 1628/99, LEX nr 40852).

Przy interpretacji tego przepisu a także pozostałych przepisów art. 18 ustawy o samorządzie gminnym, należy kierować się naczelną zasadą prawa administracyjnego jaką jest zakaz domniemanie kompetencji. Z zasady tej wynika, że normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły i literalny, bez możliwości stosowania rozszerzającej wykładni przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Takie stanowisko wielokrotnie prezentował Trybunał Konstytucyjny w swym orzecznictwie (zob. orzeczenie K. 5/86, U 6/87, K 1/89, U 3/92, K 11/93). Jeżeli organ stanowiący wychodzi poza wytyczne zawarte w upoważnieniu to mamy do czynienia z przekroczeniem kompetencji, a więc istotnym naruszeniem prawa, co w konsekwencji musi skutkować stwierdzeniem nieważności aktu (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r., K 25/99 OTK 2000/5/141).

W orzecznictwie sądowoadministracyjnym przyjmuje się, że naruszenie prawa przejawia się poprzez podjęcie uchwały przez niewłaściwy organ, brak podstaw do podjęcia uchwały o określonej treści, błędne zastosowanie przepisu prawnego będącego podstawą podjęcia uchwały lub też naruszenie procedury podjęcia uchwały. Uchwała rady gminy, która nie ma umocowania w obowiązujących przepisach, jest nieważna (art. 91 ust. 1 u.s.g.), a jako akt, który nie spełnia kryterium zgodności z prawem (art. 85 u.g.n.) podlega wyeliminowaniu z obrotu prawnego, przez wojewodę, poprzez wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego.

Zobowiązanie organu wykonawczego do wykonania określonych działań z pewnością nie zawiera się w kompetencji stanowiącej lub kontrolnej. Zobowiązanie takie nie ma także podstawy prawnej w innych przepisach powszechnie obowiązujących (por. wyrok WSA w Kielcach z dnia 17.02.2010 r., w którym uznano brak podstawy prawnej do zobowiązania wójta do powołania audytora zewnętrznego).

Zgodnie z art. 30 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym do zadań wójta należy w szczególności wykonywanie budżetu. Jeżeli zatem w budżecie przewidziano określone środki na dostosowanie pomieszczeń i urządzeń Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Łaskarzewie do wymogów, zgodnych z prawem, to decyzja o realizacji tego zadania należy do wyłącznej kompetencji burmistrza.

Uwzględniając powyższe należy uznać, że Rada podejmując przedmiotową uchwałę działała bez podstawy prawnej a dodatkowo naruszyła kompetencje burmistrza jako organu wykonawczego. Mając zaś na uwadze, że według art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, naruszenie zasady konstytucyjnej stanowi istotne naruszenie prawa.

Wykazane wyżej naruszenie prawa jako istotne nakazuje organowi nadzoru orzec o nieważności uchwały.

Niejako na marginesie należy dodać, że wskazane w § 1 uchwały rozporządzenie utraciło zgodnie z przepisem § 56 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 10 listopada 2006 r. w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać pod względem fachowym i sanitarnym pomieszczenia i urządzenia zakładu opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 213, poz. 1568, z późn. zm.) moc z dniem 29 grudnia 2006 r. Rada nakazała zatem dostosowanie warunków do wymogów określonych w nieobowiązującym rozporządzeniu.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia za moim pośrednictwem.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie Uchwały z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem jego doręczenia.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Jacek Kozłowski